

Republica Vineta

Autor: Moritz Rinke

Dramaturg, scenarist (în 2003, a avut un film în selecția oficială de la Cannes), romancier și... atacant al naționalei de fotbal a autorilor germani, **Moritz Rinke** (n. 1967), a studiat teatrologie aplicată și a lucrat mai întâi ca jurnalist la publicații de primă mărime: *Süddeutsche Zeitung*, *Frankfurter Allgemeine Zeitung*, *Die Zeit*, *Theater heute*. De altfel, primele succese importante le-a cunoscut în această calitate: a fost distins de două ori cu cel mai important premiu pentru tinerii ziariști, *Axel Springer Preis*. Scribe teatru din 1991. În 2001, piesa lui **Republica Vineta** a fost aleasă drept cea mai bună piesă germană a anului și a fost ecranizată în 2007. Moritz Rinke trăiește-n Berlin.

Sinopsis

Genul: Comedie (de „bulevard”), thriller psihologic (à la „Fizicienii”)

Distribuția: 4 femei, 7 bărbați

Într-o vilă izolată și părăginită de pe o insulă nelocuită, cinci savanți de mare prestigiu lucrează la un proiect aparent secret: ei concep planurile unei noi cetăți ideale, Republica Vineta. Având drept punct principal de atracție un „parc tematic al viselor spulberate”, aceasta urmează să demonstreze că idealul e cu putință, dacă e planificat cu maximă competență și rigoare de cei mai buni specialiști în domeniile respective. Câteva state și-ar fi manifestat deja interesul și și-ar anunțat dorința de a participa la proiect. Drept urmare, o serie de simboluri vor fi neapărat prezente în noua republică: o statuie a lui Lenin și o rachetă sovietică din Cuba, dar și o ghilotină, care să evoce idealurile revoluției franceze.

Grupul de specialiști e coordonat de Robert Leonhard, secondat de apetisanta lui asistentă, Nina. Vapoarele care transportă materialele și utilajele necesare sunt deja pe drum. Dar Leonhard începe să fie ros de îndoieli și, prin urmare, pune să fie adus un mare arhitect, Sebastian Färber, care desființează conceptul deja acceptat de toți cei ce l-au elaborat. Între aceștia încep să apară conflicte ideologice și se declanșează o luptă deschisă pentru putere, în care cei implicați nu se dau înapoi de la nimic, nici măcar de la planuri de asasinat. Obiectivul este, încă de pe acum, conducerea viitoarei republici.

La final, întregul proiect se vădește a nu fi nimic altceva decât un demers psiho-terapeutic, de care beneficiază un număr de manageri afectați de așa-numitul *outsourcing* – cu alte cuvinte, puși pe liber. Prin lucrul la acest proiect, dar mai ales prin eșecul lui, ei urmează să fie pregătiți pentru viața dură, pentru realitatea nemiloasă care-i așteaptă afară.

Comentariul lui Scora

Descrisă drept comedie de boulevard, thriller psihologic, tragicomedie etc., piesa a fost asemănată, inevitabil, cu *Fizicienii* lui Dürrenmatt. Totodată, tematic, ea face parte și din familia de piese dedicate universului muncii în marile corporații ale zilelor noastre, precum *Top Dogs* a lui Urs Widmer, de pildă. Dar *Republica Vineta* se detașează de ele printr-un nou mesaj: ea ilustrează, cu un amestec de umor și compasiune pentru personaje, derizoriul și eșecul oricărei utopii sociale. Deși fiecare dintre protagoniști are nota lui de straniu și de umor, niciunul nu alunecă în caricatură, ci își păstrează o înduioșătoare latură umană. Absolut toate rolurile sunt memorabile și, laolaltă cu hazul și tensiunea situațiilor, ele sunt premisele unui succes de public garantat.

Detalii tehnice

Premiera absolută a avut loc în septembrie 2000 la Thalia Theater din Hamburg, în regia lui Stephan Kimmig.

În România, piesa nu a fost încă reprezentată.

Drepturile de reprezentare: Rowohlt Theaterverlag, Hamburger Str. 17, D-21465 Reinbek bei Hamburg, Tel: +49-(0)40-7272-270, Fax: + 49(0)40-7272-276, e-mail: theater@rowohlt.de.

Drepturile asupra traducerii românești: Victor Scoradeț, vicmarsco@yahoo.de.

Mostră text

Feldamnn-See cu părul răvășit de vânt.

FELDMANN-SEE Acum unde s-a mai dus duduia Seiler?

HAGEMANN Spuneți-mi, domnule Fledmann-See, cu câte noduri se deplasează de fapt vapoarele dumneavoastră?

FELDMANN-SEE O să vă minunați. Poftim. L-am adus pentru dumneavoastră. Țsta numără milele, milele englezești, puteți să vi-l legați de picior. Iar asta, asta este o gumă. Șterge până și carioca. Ia uitați-vă. (*Șterge pe panou*) Acum, A-ul s-a dus. (*Șterge și B-ul*) Și deoarece probabil că vi se rupe de A și de B, și deoarece dumneavoastră, după cum vă cunosc eu, țineți mai mult la semnul ăsta, o să vă mai șterg acum și semnul de exclamare. (*Îl șterge*) Cu asta se poate șterge realmente totul, atunci când bagi de seamă că viața și adevărul nu poți să le prinzi pe un panou. Domnule Hagemann, dacă vă mai mâzgăliți o dată tâmpeniile pe hărțile mele maritime, vă turtesc mecla. Frumoase flori, domnule Behrens.

MONTAG Domnule Behrens, ăsta e categoric ceai de mușetel!

Leonhard și Färber sus, pe scară.

LEONHARD Vă urez bun-venit la ședința plenară de la ora trei.

Amândoi coboară scară. Toți ceilalți îi urmează la masa de ședință. Se așează pe locurile lor.

(...)

Born se ridică, palid. Hagemann vrea să spună ceva.

LEONHARD Domnule Born, împărțiți instrumentele muzicale! (*Către Färber*) Poate că o să mire puțin, vreau ca toți colaboratorii mei să învețe să cânte împreună, nu unul împotriva altuia.

Born le dă lui Hagemann și Behrens câte un flaut, lui Montag o tobă și lui Feldmann-See un instrument cu corzi. El însuși își ia tot un flaut.

LEONHARD Deci: Unu, doi, trei...

Cântă cu toții o melodie recognoscibilă.

Hagemann și Dorn cu mânie reprimată și din această cauză cu mari probleme de concentrare. Montag dimpotrivă cu tot mai multă bucurie și dorință de armonie. Behrens se străduiește să iasă în față, Feldmann-See ciupește corzile numai pentru sine. Apoi: Nina dă buzna cu o hârtie.

NINA Vă rog să mă scuzați!

LEONHARD Doamnă Seiler, suntem în plin plen!

NINA Tocmai a venit un raport de la Lloyd: condiții meteo catastrofale! Șase cargouri au întors, dar Star Cross raportează fisuri în armătura provei!

FELDMANN-SEE (*sare-n sus*) Iată-l! Aici e! (*Se repede spre Hagemann*)
Provocatorul!! Sunteți un criminal!!

HAGEMANN Un pas nu mai faceți! La curtea supremă a muncii mă duc!
Dacă vapoarele ies sau nu din port, e treaba dumneavoastră! (*Lui Leonhard*) Putea să se opună.

(...)

HAGEMANN Și Feldamnn-See, căcăciosul ăsta! Orice birou de navigație l-ar da afară pe unul ca el. Întâi trimite șapte vapoare direct în furtună, pe urmă alea fac cale întoarsă, și când în sfârșit pornesc din nou, le pune să se întoarcă din nou, numai fiindcă dintr-o dată „antimodernismul“ nu mai are nevoie de pompe de beton, ci de „materiale de construcții ușoare, fluide“. Asta poți s-o faci când e vorba de grădinărit în Machu Pichu, dar nu cu vapoare de cursă lungă.

MONTAG Trebuie să vă spun că, atunci când l-am văzut stând pe scară, mi-a trecut prin cap că e un tip care vrea să oprească lumea în loc. Cine știe, poate că asta e o idee absolut nouă?

HAGEMANN (*fixează biblioraftul Leitz*) Ce-aveți acolo?

MONTAG (*ia biblioraftul*) E un studiu. Trebuie să fac o prognoză pentru Vineta. Pe baza listelor de aici cu cota de ocupare pe insula Capri. Vara și iarna.

HAGEMANN Fac eu asta! (*Vrea să-i ia biblioraftul*)

MONTAG Nu! (*Ține strâns biblioraftul*) Ăsta-i al meu!

HAGEMANN Dați-l înapoi! (*Trage de biblioraft*) Pentru asta trebuie să știi statistică!

MONTAG Eu știu statistică!

Trag amândoi de biblioraftul Leitz. Brusc, Hagemann îi dă drumul.

HAGEMANN Căcat, tocmai acum îmi vine în minte fiul prietenei mele. Nu mai e întreg la minte, cât e ziua de lungă joacă un joc din ăsta, se angajează muncitori imaginari și se construiesc orașe în închipuire. La orice oră mă întorc acasă, când deschid ușa, dau peste copilul ăsta cu lucrările lui imaginare.

(...)

BEHRENS Am să-l termin eu pe comunistul ăsta!!

HAGEMANN Domnii mei...

BEHRENS (*se controlează*) Acum știu și ce înțelege el prin ghilotine. „De câte ori sunt la Paris, mă duc la Muzeu să văd ghilotinele, fiindcă acolo îmi vin ideile cele mari.“

HAGEMANN Domnii mei, echipele de televiziune pășesc pe insulă: Edificii romane, temple grecești, pretutindeni, coloane toscane...

BEHRENS Asta contravine constituției! El a spus: „Nu la Louvre, ci...”

HAGEMANN Vă rog, o clipă, da?! Deci: edificii romane, pretutindeni coloane toscane. Pe o colină: Lenin. Alături, rachetă sovietică din Cuba, și nu m-ar mira câtuși de puțin ca, în clipa în care pășesc pe insulă, să fie obligați cu toții, pe loc, să-și predea telefoanele mobile și pe urmă să cânte la flaut...

BEHRENS Țsta are să așeze acolo și o ghilotină originală! Precis că face rost! De la Paris! Și o s-o și pună în funcțiune! Vreau să spun, atunci când se discută despre politica transporturilor nu te apuci să vorbești deodată despre ghilotine?

HAGEMANN Domnule Behrens, dacă-mi permiteți... Mulțumesc! Și acum, vă întreb eu pe dumneavoastră, ce-or să relateze ăia la televizor? „Stimate doamne și stimați domni. Societatea Delta S.A. a construit - probabil, din greșeală - o insulă a revoluției socialiste mondiale? A luat naștere o nouă comunitate umană de cântăreți la flaut...”

(...)